

שִׁיר מְאוֹר-עֵינַיִם

א. הַזְקֵן

בֹּכֵב כִּי יִדְרוֹךְ וְתִשְׁכּוּ הַיְאוֹרוֹת
וְסָמְרוּ שָׂדֵה וְדַחֲלִילִים.
זֶה שִׁיר לְמִדְעָן שֶׁל כָּל הַעֲוֹרוֹת
וְזָמַר לְזִקְנֵי הַחֲכָלִילִי.

בַּעֲדוֹת אִם-אֲמַנּוּ שְׁבִים כָּחַל,

עֵבֶר הַזְקֵן

עִם כְּנֶר סוּמָא.

יִשָּׁן וּמְאוֹר-עֵינַיִם זָמַר הַמְּחֹל,

אֶבֶל הַסָּב שׁוֹלֵף

מִמְּסַחַת אֲדָמָה — —

וְשָׁמְעוּ הַעֲגֻלוֹן וְשׂוֹאֵב הַמַּיִם

לְשִׁירוֹ הָאֶחָד זֶה שִׁבְעִים שָׁנָה.

וְשָׁמְעָה הַלְבָנָה בְּלֵב-שָׁמַיִם

וְשָׁמְעוּ כְּלוֹתֵינוּ יְפוֹת כְּלָבָנָה.

וַיְהִלֵךְ הַזְקֵן עַד שָׁנִים שְׁמוֹנִים,

עַד נִגְחֵוּ בַכְּפָרִים הַבְּרָזָל וְהָאוֹר.

וְתִמְסַח עַל עֵינָיו אֵשׁ נִגְוֹת עֲשָׂנִים,

וְתִדְמַעַן כִּלְשִׁמְעַת חֲלִיל וְטַנְבוּר.

ויבוא הזקן עד התרש הנע
והתרש נואק כראם.
שם שקבה כלתנו יפה כלבנה,
שם הרנה על קדוש השם.

ויברה לה הקבר עד שחר אתא
ויאמר לה אחות, אחות...
ויאמר להוסיף עוד מלים שידע,
והנה המלים בוכות.

ב. הסומא

אך מעבר לתרש, מעבר לניא,
קפק הסומא בפנים.
מי יתנני היום את עיני, עיני.
מי יתפר לי אתהן כמים.

כי השוטם גלגלני, עיני, עיני,
כלי אראה באפלי בנד מי הוא.
כי עייתי באש, ובאש אדני,
וימשני ולא ראיתיהו.

כי ברה כלתנו מעבר לניא
ואני גם צלה לא ראיתי עובר...
אך את גרון מענייה, עיני, עיני,
אמצא לו אלך עור.